

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
ändring av vissa bestämmelser om återkrav i lagar som
gäller utkomstskydd**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att de återkravsbestämmelser som gäller utkomstskydd skall kompletteras med bestämmelser om preskription av fordringar som återkrävs. Enligt förslaget skall en förmån som betalats utan grund krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. Efter det att ett beslut om återkrav har givits föreslås preskriptionstiden för en fordran vara fem år. Det föreslås dessutom att Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna och Utbildningsfonden skall kunna frångå återkrav helt efter det att ett beslut om återkrav har fattats och upprepade indrivningsåtgärder har vidtagits därefter, om det är uppenbart att återkravet inte kommer att leda till resultat eller om indrivningskostnaderna är oskäligen i förhållande till det belopp som skall krävas tillbaka.

De föreslagna ändringarna gäller förmåner om vilka det bestäms i folkpensionslagen, sjukförsäkringslagen, lagen om studiestöd, lagen om bostadsbidrag, lagen om utkomstskydd för arbetslösa, lagen om vuxenutbildningsstöd, militärunderstödslagen, lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn, lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten, lagen om rehabiliterings-

penning, lagen om moderskapsunderstöd, barnbidragslagen, lagen om särskilt stöd till invandrare, lagen om altemneringsledigt, lagen om offentlig arbetskraftsservice, lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning, lagen om vårdbidrag för barn, lagen om handikappbidrag, lagen om bostadsbidrag för pensionstagare, familjepensionslagen, lagen om frontmannapension och lagen om betalning av fronttillägg utomlands.

I lagen om studiestöd tas dessutom in en bestämmelse om att en borgensfordran på ett studielån preskriberas fem år efter det att Folkpensionsanstalten betalade studielånet till ett kreditinstitut.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa, dock tidigast den 1 januari 2004. Bestämmelserna skall också tillämpas på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före lagens ikraftträdande. Enligt övergångsbestämmelsen kan en fordran som återkrävs preskriberas enligt den föreslagna preskriptionstiden på fem år först efter en övergångsperiod om tre år.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	5
1. Nuläge och praxis	5
Bestämmelser om återkrav.....	5
Preskription av en förmån som återkrävs	5
Preskription av borgensfordran på studielån.....	6
Avstående från återkrav av en förmån som betalats utan grund.....	7
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	8
Bestämmelser om återkrav.....	8
Avstående från återkrav.....	8
3. Propositionens verkningar.....	9
4. Beredningen av propositionen.....	9
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	9
DETALJMOTIVERING	10
1. Lagförslag	10
1.1. Folkpensionslagen	10
1.2. Sjukförsäkringslagen	11
1.3. Lagen om studiestöd.....	11
1.4. Lagen om bostadsbidrag.....	11
1.5. Lagen om utkomstskydd för arbetslösa	11
1.6. Lagen om vuxenutbildningsstöd	11
1.7. Militärunderstödslagen.....	12
1.8. Lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn	12
1.9. Lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten	12
1.10. Lagen om rehabiliteringspenning	12
1.11. Lagen om moderskapsunderstöd	12
1.12. Barnbidragslagen	12
1.13. Lagen om särskilt stöd till invandrare	12
1.14. Lagen om altemneringsledighet.....	12
1.15. Lagen om offentlig arbetskraftsservice	13
1.16. Lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning	13
1.17. Lagen om vårdbidrag för barn	13
1.18. Lagen om handikappbidrag	13
1.19. Lagen om bostadsbidrag för pensionstagare	13
1.20. Familjepensionslagen	13
1.21. Lagen om frontmannapension	13
1.22. Lagen om betalning av fronttillägg utomlands.....	13

2. Ikraftträdande	13
3. Lagstiftningsordning	14
LAGFÖRSLAGEN	15
om ändring av folkpensionslagen	15
om ändring av sjukförsäkringslagen	16
om ändring av lagen om studiestöd	17
om ändring av lagen om bostadsbidrag	18
om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	19
om ändring av 15 och 21 § lagen om vuxenutbildningsstöd	20
om ändring av militärunderstödslagen	21
om ändring av lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn	22
om ändring av lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten.....	23
om ändring av lagen om rehabiliteringspenning.....	24
om ändring av lagen om moderskapsunderstöd.....	25
om ändring av barnbidragslagen.....	26
om ändring av lagen om särskilt stöd till invandrare	27
om ändring av 19 och 21 § lagen om alterneringsledighet	28
om ändring av 12 kap. 4 § lagen om offentlig arbetskraftsservice	29
om ändring av 14 § lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning	30
om ändring av 9 § lagen om vårdbidrag för barn.....	31
om ändring av 8 § lagen om handikappbidrag.....	32
om ändring av 14 § lagen om bostadsbidrag för pensionstagare.....	33
om ändring av 37 § familjepensionslagen	34
om ändring av 17 § lagen om frontmannapension	35
om ändring av 10 § lagen om betalning av fronttillägg utomlands	36
BILAGA	37
PARALLELLTEXTER	37
om ändring av folkpensionslagen	37
om ändring av sjukförsäkringslagen.....	38
om ändring av lagen om studiestöd	40
om ändring av lagen om bostadsbidrag	42
om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	43
om ändring av 15 och 21 § lagen om vuxenutbildningsstöd	45
om ändring av militärunderstödslagen	47
om ändring av lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn	48
om ändring av lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten.....	50
om ändring av lagen om rehabiliteringspenning.....	51
om ändring av lagen om moderskapsunderstöd.....	53
om ändring av barnbidragslagen.....	54
om ändring av lagen om särskilt stöd till invandrare	56
om ändring av 19 och 21 § lagen om alterneringsledighet	57
om ändring av 12 kap. 4 § lagen om offentlig arbetskraftsservice	59

om ändring av 14 § lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning.....	60
om ändring av 9 § lagen om vårdbidrag för barn.....	61
om ändring av 14 § lagen om bostadsbidrag för pensionstagare.....	63
om ändring av 37 § familjepensionslagen	64
om ändring av 17 § lagen om frontmannapension	65
om ändring av 10 § lagen om betalning av fronttillägg utomlands	66

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och praxis

Bestämmelser om återkrav

Lagen om preskription av skulder (728/2003), nedan preskriptionslagen, träder i kraft vid ingången av 2004. Lagen upphäver förordningen om preskription i fordringsmål och om offentlig stämning på borgenärer (32/1868), nedan preskriptionsförordningen. Den nya preskriptionslagen är en allmän lag som tillämpas om bestämmelser som avviker från den inte finns någon annanstans i lag. I lagen fastställs en allmän preskriptionstid om tre år. Tiden för en fordran som återkrävs räknas från det att borgenären fick kännedom om eller borde ha känt till att en betalning skett av misstag och vem som fått den obehöriga vinsten. Efter att skulden fastställts genom en lagakraftvunnen dom eller någon annan utsökningsgrund som kan verkställas på samma sätt som en lagakraftvunnen dom är preskriptionstiden dock fem år. Vid sidan av den allmänna preskriptionstiden på tre år används i andra hand en preskriptionstid på tio år som räknas från den händelse som fordran grundar sig på. Lagen innehåller också bestämmelser om hur preskriptionen av en skuld kan avbrytas.

Enligt bestämmelsen om preskriptionslagens tillämpningsområde tillämpas inte lagen på t.ex. skatter, offentliga avgifter och andra penningfordringar som kan drivas in genom utsökning utan dom eller beslut och inte heller på pensioner, ersättningar, bidrag och stöd eller andra förmåner som betalas med stöd av pensions- eller sociallagstiftningen, på grundval av lagstadgad försäkring eller av offentliga medel. Lagen tillämpas bl.a. på återbäring av obehörig vinst. Bestämmelserna i preskriptionslagen blir dock tillämpliga endast om inte något annat följer av speciallagstiftningen.

Lagen om ändring av utsökningslagen (679/2003) träder i kraft den 1 mars 2004. Enligt lagen är en förutsättning för att ett utsökningsärende skall bli anhängigt och verk-

ställt att sökanden har en verkställbar utsökningsgrund och att den rättighet som gäller utsökningsgrunden inte har upphört på grund av betalning eller preskription eller av någon annan orsak. En utsökningsgrund enligt lagen är verkställbar i 15 års tid. En utsökningsgrund är i regel verkställbar i 20 års tid, om den i utsökningsgrunden nämnda borgenären är en fysisk person eller om en ersättningsfordran grundar sig på ett brott för vilket gäldenären har dömts till fängelse eller samhällstjänst. Domstolen kan i undantagsfall på talan av borgenären bestämma att tidsfristen förlängs med tio år.

Tidsfristen för verkställbarheten för en utsökningsgrund innebär att rätten att driva in en betalning genom utsökning upphör slutligt när tidsfristen har löpt ut. Ändringen av utsökningslagen har delvis en retroaktiv verkan. Om en utsökningsgrund har givits före den 1 mars 1993 räknas tidsfristen för verkställbarheten från nämnda datum. En fordran beträffande vilken ett beslut om återkrav har vunnit laga kraft den 1 mars 1993 eller tidigare befrias således från utsökning den 1 mars 2008.

Preskription av en förmån som återkrävs

I de förmånslagar som Folkpensionsanstalten verkställer finns inga bestämmelser om preskription av en fordran som återkrävs. Detta gäller även bl.a. lagstiftningen gällande arbetspensions- och olycksfallsförsäkringar. Vid Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna, Utbildningsfonden samt arbetspensions- och olycksfallsförsäkringsanstalterna har man tillämpat preskriptionsförordningens allmän bestämmelse om en preskriptionstid på tio år och bestämmelserna om avbrytande av preskription i nämnda förordning. När preskriptionstiden har avbrutits på grund av indrivningsåtgärder mot förmånstagaren börjar en ny tio år lång preskriptionstid löpa.

Först i samband med stiftandet av sjukförsäkringslagen (364/1963) fogades till den lagstiftning som Folkpensionsanstalten verk-

ställer en uttrycklig bestämmelse om att sådana förmåner som betalats utan grund skall krävas tillbaka. Bestämmelserna om återkrav av förmåner som betalats till ett för stort belopp förenhetligades i alla de viktigaste lagarna som gäller utkomstskydd och bestämmelserna preciserades genom lagar som trädde i kraft den 1 maj 1997. Föremål för reformen var utöver alla de lagar som Folkpensionsanstalten verkställde på den tiden också bl.a. lagstiftningen gällande arbetspensions- och olycksfallsförsäkringar. Innehållsmässigt motsvarar de nya bestämmelserna tidigare principer och vedertagen tolkningspraxis i t.ex. folkpensionslagen (347/1956) och sjukförsäkringslagen.

En förmån kan betalas till ett för stort belopp av många olika orsaker. En överbetalning kan bero på kunden, handläggningen av förmånen eller någon annan orsak som kunden eller förmånsbetalaren inte kan påverka. Den vanligaste orsaken till överbetalning är att förmånstagaren, då han eller hon ansökte om förmånen, låtit bli att lämna en uppgift som skulle ha inverkat på rätten till förmånen eller på förmånsbeloppet eller så har förmånstagaren, då han eller hon erhållit förmånen inte anmält eller anmält för sent att hans eller hennes situation har förändrats. En annan vanlig orsak är också att betalaren av en annan förmån meddelar sitt förmånsbeslut sent eller fattar beslut om betalning av en förmån retroaktivt.

För att det skall vara möjligt att kräva tillbaka en förmån som betalats utan grund skall ett nytt förmånsbeslut meddelas, det överbetalda beloppet fastställas och ett beslut om återkrav fattas. Vid behov skall ett tidigare felaktigt förmånsbeslut hävas. Försäkringsdomstolen har dock endast av vägande skäl hävt ett felaktigt beslut som har fattats för mer än fem år sedan. Om sökanden t.ex. med avsikt har hemlighållit uppgifter som väsentligt inverkar på beslutet har beslut om upphävande kunnat fattas inom ramen för den allmänna preskriptionstiden på tio år.

Vad gäller socialförsäkringen är det fråga om obligatorisk social trygghet, där myndigheterna skall bevilja sökanden den förmån som han eller hon enligt lag har rätt till. Av denna orsak är det särskilt viktigt att en förmån betalas på rätta grunder och till rätt be-

lopp till den som har rätt till förmånen. Vid återkrav av en social förmån som betalats utan grund kan inte de bestämmelser som tagits in i preskriptionslagen med tanke på reglering av skuldförhållanden inom privaträtten tillämpas som sådana. På grund av detta är det motiverat att till förmånslagstiftningen foga egna, från preskriptionslagen avvikande preskriptionsbestämmelser som skall tillämpas vid återkrav.

Under den komplexa återkravsprocessen finns det inte skäl att för avbrytande av preskription särskilt påminna förmånstagaren om en förmån som betalats utan grund, eftersom skäligheten hos återkravet prövas först när beslut om återkrav fattas och återkravsbeloppet fastställs genom beslutet. Särskilda avbrytande åtgärder blir aktuella först efter det att beslut om återkrav har givits och den fordran som fastställts i beslutet inte har kunnat indrivnas hos förmånstagaren. Av denna orsak är det inte nödvändigt att i förmånslagarna bestämma om en allmän preskriptionstid på tre år enligt preskriptionslagen. Däremot behövs bestämmelser om den preskriptionstid som skall tillämpas efter ett beslut om återkrav.

Preskription av borgensfordran på studielån

Enligt 38 § lagen om studiestöd (65/1994) får en borgensfordran för ett studielån som betalats till en bank på grundval av borgensansvar utan dom eller beslut sökas ut hos låntagaren enligt lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). På borgensfordringar tillämpas dock för närvarande inte en preskriptionstid på fem år i enlighet med skatteutsökningslagen utan en allmän preskriptionstid på tio år i enlighet med preskriptionsförordningen.

Enligt 1 § 2 mom. i den nya preskriptionslagen omfattar lagens tillämpningsområde bl.a. inte skatter, offentliga avgifter och andra penningfordringar som kan drivas in genom utsökning utan dom eller beslut. Detta innebär att efter det att den nya preskriptionslagen har trätt i kraft finns det inte någon bestämmelse om preskription av en borgensfordran som grundar sig på statsborgen för ett studielån. Av denna orsak behövs bestämmelser om preskription av borgensford-

ringar i lagen om studiestöd.

Avstående från återkrav av en förmån som betalats utan grund

Enligt gällande återkravsbestämmelser kan Folkpensionsanstalten frånga återkravet av en förmån som betalats utan grund eller sänka återkravsbeloppet om det inte är fråga om svikligt förfarande från förmånstagarens sida och prövas skäligt att återkravet frångås. Enligt de vedertagna principerna för tillämpning skall Folkpensionsanstalten vid prövning av skäligheten utreda kundens helhetssituation. Vid prövningen beaktas bl.a. den sociala situationen såsom kundens underhållsskyldighet och den ekonomiska situationen såsom kundens förutsättningar att försörja sig. Dessutom beaktas om kunden har förlorat någon annan ekonomisk förmån på grund av överbetalningen. Andra faktorer som kan beaktas vid prövningen är Folkpensionsanstaltens, myndigheternas eller någon annan motsvarande instans eventuella medverkan till överbetalningen samt den tid som har förflutit sedan överbetalningen.

Om det belopp som betalats utan grund är litet kan Folkpensionsanstalten enligt gällande bestämmelser frånga återkrav. Om det till förmånstagaren upprepade gånger har erlagts en överbetalning som kan anses vara liten frångås dock inte återkravet på grund av det ringa beloppet.

Enligt gällande återkravsbestämmelser kan också arbetslöshetskassorna och Utbildningsfonden frånga återkravet av en förmån som betalats till ett för stort belopp eller sänka återkravsbeloppet om det inte är fråga om svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida och avståndet prövas skäligt. Om överbetalningen är liten kan de enligt gällande bestämmelser frånga återkrav. Då återkrav frångås tillämpas samma principer som de som nämns ovan i fråga om Folkpensionsanstalten.

Ett lagakraftvunnet beslut om återkrav får verkställas såsom en dom som har vunnit laga kraft. Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna och Utbildningsfonden kan således på grundval av ett lagakraftvunnet beslut direkt söka utmätning av en fordran. En förmån som betalats till ett för stort belopp

kan också drivas in genom kvittning mot framtida förmånsposter. Enligt bestämmelserna skall kvittning hänföras till samma förmån eller någon annan därmed jämförbar förmån. Exempelvis kan arbetsmarknadsstöd som betalats till ett för stort belopp drivas in genom kvittning mot arbetslöshetspension. Med personens samtycke kan kvittning också hänföras till en helt annan typ av förmån.

Rätten till kvittning mot arbetslöshetsdagpenning och arbetsmarknadsstöd kan dock endast utnyttjas inom ramen för bestämmelserna om utmätning av lön. Således begränsas möjligheten att driva in en fordran genom kvittning mot arbetslöshetsdagpenning och arbetsmarknadsstöd av de bestämmelser om skyddat belopp som införts för trygghet av gäldenärens minimiutkomst. Vad gäller utkomstskydd för arbetslösa överstiger inte beloppet av en förmån som betalas i form av grunddagpenning eller arbetsmarknadsstöd det skyddade beloppet. Således innebär bestämmelsen om begränsning av kvittningsrätten i praktiken att indrivning genom kvittning av fordran mot grunddagpenning eller arbetsmarknadsstöd inte kommer i fråga. Med personens samtycke kan Folkpensionsanstalten dock även driva in utkomstskyddsförmåner för arbetslösa genom kvittning.

Sådana gamla fordringar som inte har betalats tillbaka på flera år kvarstår som fordringar i Folkpensionsanstaltens, arbetslöshetskassornas och Utbildningsfondens bokföring ända tills preskriptionstiden för fordran avbryts genom indrivningsåtgärder. Detta har lett till att det totala antalet fordringar som är under indrivning har ökat. Denna ökning har skett trots de många åtgärder som har vidtagits för att förebygga överbetalning och effektivisera och utveckla indrivningsverksamheten. I synnerhet i fråga om långtidsarbetslösa och utslagna kan förmåner som betalats utan grund inte drivas in.

För att begränsa resultatlösa indrivningsåtgärder i fråga om de ovan nämnda fordringar som länge varit under indrivning behöver bestämmelserna om avstående från återkrav kompletteras i de förmånslagar som Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna och Utbildningsnämnden verkställer så att det införs bestämmelser om de grunder för avstående som skall fastställas utifrån en bedömning

som görs efter ett beslut om återkrav.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Bestämmelser om återkrav

Propositionens mål är att göra förmånslagstiftningen klarare genom att i förmånslagarna ta in enhetliga bestämmelser om preskription av fordringar i fråga om återkrav av förmåner som betalats utan grund eller till ett för stort belopp. Utöver överensstämmelse mellan bestämmelserna i de olika förmånslagarna som Folkpensionsanstalten verkställer är ett övergripande mål också att nå överensstämmelse inom hela socialförsäkringen och övrigt utkomstskydd. Vad gäller exempelvis pensionsförsäkringen bör folkpensionslagstiftningen och dess praxis stämma så väl som möjligt överens med bestämmelserna om och tolkningarna av arbetspensionssystemet. Om det av samma orsak har betalats både för mycket folkpension och arbetspension till en person är det inte ändamålsenligt att principerna för återkrav avviker från varandra. Samma krav på överensstämmelse gäller också bl.a. utkomstskydd för arbetslösa.

Enligt förslaget skall en förmån som betalats utan grund krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. Denna tidsfrist kan avbrytas genom ett beslut om återkrav. Bestämmelsen innebär att en förmån som betalats utan grund inte kan krävas tillbaka för en längre tid än de tio år som föregick beslutet om återkrav. Om en förmån har betalats i flera poster skall tidsfristen räknas från utbetalningsdagen för varje post. I fråga om vuxenutbildningsstöd skall förmånstagarens finansieringsandel dock krävas tillbaka inom tio år från det att en person har rätt till ålderspension.

Efter det att ett beslut om återkrav har givits är preskriptionstiden för en fordran som återkrävs fem år. Denna preskriptionstid börjar då beslut om återkrav har meddelats och avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § preskriptionslagen. De avbrytande åtgärder som kan vidtas kan således vara både informella åtgärder för avbrytande såsom krav på betalning och rättsliga åtgärder för

avbrytande såsom anhängiggörande av ett utlösningssäkert. Från avbrytandet börjar en ny fem år lång preskriptionstid, som kan avbrytas på nytt.

Enligt förslaget ändras folkpensionslagen, sjukförsäkringslagen, lagen om studiestöd, lagen om bostadsbidrag (408/1975), lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000), militärunderstödslagen (781/1993), lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996), lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991), lagen om rehabiliteringspenning (611/1991), lagen om moderskapsunderstöd (477/1993), barnbidragslagen (796/1992), lagen om särskilt stöd till invandrare (1192/2002) och hänvisningsbestämmelsen i lagen om alterneringsledigt (1305/2002), lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002), lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning 48/1997), lagen om vårdbidrag för barn (444/1969), lagen om handikappbidrag (124/1988), lagen om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978), familjepensionslagen (38/1969), lagen om frontmannapension (119/1977) och lagen om betalning av fronttillägg utomlands (988/1988).

Dessutom föreslås att en borgensfordran på ett studielån preskriberas fem år efter det att Folkpensionsanstalten betalade studielånet till ett kreditinstitut. Preskriptionen avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 och 11 § preskriptionslagen. Från avbrytandet börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Avstående från återkrav

I propositionen föreslås att Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna och Utbildningsfonden efter prövning från fall till fall skall kunna frångå återkrav av en förmån som betalats utan grund efter det att ett beslut om återkrav har fattats, om indrivningsåtgärderna ständigt har visat sig vara resultatlösa och det är sannolikt att en fordran inte kan drivas in även om indrivningsåtgärderna fortsatte. Återkrav kan också frångås om kostnaderna för fortsatt indrivning är oskäliga i förhållande till det belopp som skall drivas in. Genom att frångå återkrav av fordringar som

omöjligtvis kan drivas in kan Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna och Utbildningsfonden avskriva sådana fordringar i bokföringen och koncentrera sig på att driva in andra fordringar.

Den föreslagna ändringen görs i folkpensionslagen, sjukförsäkringslagen, lagen om studiestöd, lagen om bostadsbidrag, lagen om utkomstskydd för arbetslösa, lagen om vuxenutbildningsstöd, militärunderstödslagen, lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn, lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten, lagen om rehabiliteringspenning, lagen om moderskapsunderstöd, barnbidragslagen, lagen om särskilt stöd till invandrare och lagen om alterneringsledigt. Genom gällande hänvisningsbestämmelse gäller den nya bestämmelsen om återkrav även förmåner om vilka det bestäms i lagen om offentlig arbetskraftsservice, lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning, lagen om vårdbidrag för barn, lagen om handikappbidrag, lagen om bostadsbidrag för pensionstagare, familjepensionslagen, lagen om frontmannapension och lagen om betalning av fronttillägg utomlands.

3. Propositionens verkningar

Enligt propositionen förkortas preskriptionstiden för en fordran från tio år till fem år efter det att beslut om återkrav givits. Preskriptionen av en sådan fordran kan dock alltid avbrytas genom sådana indrivningsåtgärder som beskrivs ovan. En förkortning av preskriptionstiden från tio år till fem år ger Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna och Utbildningsfonden anledning att ytterligare effektivisera indrivningsåtgärderna eftersom preskriptionen av fordringar måste avbrytas oftare än tidigare.

När man i efterhand efter prövning från fall till fall frångår återkrav av fordringar efter beslut om återkrav är det fråga om skenbara och bokföringsmässiga fordringar som sannolikt är värdelösa. Fortsatt indrivning med-

för i själva verket endast ökade kostnader för Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna och Utbildningsfonden. Å andra sidan medför också utredningarna av personers ekonomiska situation och besluten om återkrav att kostnaderna ökar i viss mån. De nya grunder för avstående som föreslås kan dock inte anses öka de totala utgifterna utan minska dem en aning.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med Folkpensionsanstalten. Vid beredningen har representanter för arbetsministeriet, miljöministeriet, undervisningsministeriet, försäkringsinspektionen, Arbetslöshetskassornas Samorganisation rf, Utbildningsfonden och de centrala arbetsmarknadsorganisationerna hörts.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Regeringen avlåter separata propositioner om arbetspensionslagstiftningen och olycksfallsförsäkring. Bestämmelserna i propositionerna gällande preskription av fordringar som återkrävs överensstämmer i sak med bestämmelserna i denna proposition.

I en regeringsproposition med förslag till ändring av vissa procedurbestämmelser som hänför sig till förmåner som verkställs av Folkpensionsanstalten, vilken avlåts med anledning av ikraftträdandet av förvaltningslagen föreslås ändringar av delvis samma lagrum som i denna proposition. De lagrum som samtidigt ändras är 9 § 1 mom. lagen om vårdbidrag för barn, 8 § lagen om handikappbidrag, 14 § lagen om bostadsbidrag för pensionstagare, 37 § 1 mom. familjepensionslagen, 17 § 1 mom. lagen om frontmannapension och 10 § 1 mom. lagen om betalning av fronttillägg utomlands.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Folkpensionslagen

88 a §. I paragrafen föreskrivs om återkrav av en förmån som betalats utan grund. Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen av pensionen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Det föreslås att paragrafen ändras så att till 2 mom. fogas ett omnämnande om de särskilda fall då återkravet kan frångås helt efter det att beslut om återkrav har getts. Det är fråga om en ny bedömning av situationen efter det ursprungliga beslutet om återkrav. Om återkrav frångås efter ett tidigare beslut om återkrav skall detta alltid grunda sig på prövning från fall till fall. Då skall ett nytt beslut ges i ärendet.

Enligt förslaget skall det vara möjligt att avstå från återkravet om indrivningsåtgärder länge har varit resultatlösa och det är osannolikt att det obetalda beloppet kan indrivs även om indrivningsåtgärder fortsatte. Vid en bedömning av de uppnådda resultaten av indrivningsåtgärder beaktas i fråga om fordringar som länge varit föremål för indrivning in redan vidtagna indrivningsåtgärder samt förmånstagarens ekonomiska situation och förhållanden. Om det inte kan anses att det kommer att ske sådana ändringar i dessa faktorer som skulle förbättra indrivningsresultatet skall det vara möjligt att helt avstå från en oindriven del av en fordran.

Det skall också vara möjligt att frångå återkrav om det på basis av uppgifter om förmånstagarens ekonomiska situation eller tidigare indrivningsresultat är tydligt att fortsätta indrivningsåtgärder skulle föranleda oskäliga förvaltningskostnader. En sådan situation är t.ex. när det belopp som återkrävs bedöms vara mindre än kostnaderna för indrivning. Däremot kan återkrav inte frångås enbart med den motiveringen att återbetalningen sker långsamt. I regel skall man inte avstå från att kräva tillbaka t.ex. en fordran

som betalas tillbaka regelbundet i små poster.

När resultaten av indrivningen bedöms skall indrivningen i regel ha pågått i flera år under vilka flera försök till indrivning har gjorts. De föreslagna nya grunderna för möjligheten att frångå återkrav kan tillämpas även om överskottsbetalningen berodde på svikligt förfarande från förmånsökandens eller förmånstagarens sida.

88 b §. Paragrafen är ny. I paragrafen föreslås bestämmelser om den tid inom vilken en förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka, om preskriptionstiden för en fordran som fastställts genom beslut om återkrav och om avbrytande av preskriptionstiden.

Enligt förslaget skall en förmån som betalats till ett för stort belopp krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. Ett beslut om återkrav skall ges inom denna tidsfrist. Bestämmelsen innebär att en förmån som betalats utan grund inte kan krävas tillbaka för en längre tid än de tio år som föregick beslutet om återkrav. Om en förmån har betalats i flera poster skall tidsfristen räknas från utbetalningsdagen för varje post. Bestämmelsen innebär också att tidsfristen inte kan avbrytas på annat sätt än genom ett beslut om återkrav.

Från och med att ett beslut som kan överklagas har getts beträffande återkrav av en förmån börjar en femårig preskriptionstid för den fordran som återkrävs. Denna preskriptionstid avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § preskriptionslagen. Avbrytande åtgärder kan vara informella åtgärder för avbrytande såsom krav på betalning eller rättsliga åtgärder för avbrytande såsom anhängiggörande av ett utsködningsärende. En förutsättning för avbrytande åtgärder är att fordran specificeras tillräckligt noggrant och att förmånstagaren får kännedom om åtgärder innan preskriptionstiden löper ut. Preskriptionstiden kan också förlängas på det sätt som föreskrivs i 11 § 3 mom. i preskriptionslagen. Från avbrytandet av preskriptionen börjar en ny fem år lång preskriptionstid. Antalet avbrytande åtgärder begränsas inte.

1.2. Sjukförsäkringslagen

57 §. I paragrafen föreskrivs om återkrav av en förmån som betalats utan grund. Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen.

57 a §. Paragrafen är ny. I paragrafen föreslås bestämmelser om preskription av fordringar. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.3. Lagen om studiestöd

27 §. Återkrav. Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen.

27 a §. *Preskription av fordringar.* Paragrafen är ny. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen. Bestämmelser om preskription av borgensfordringar på studielån föreslås i 38 a § lagen om studiestöd.

38 a §. *Preskription av borgensfordran.* Paragrafen är ny. En borgensfordran på ett studielån preskriberas fem år efter det att Folkpensionsanstalten betalade studielånet till ett kreditinstitut. I fråga om avbrytande av preskriptionen av en borgensfordran bestäms på samma sätt som i 88 b § folkpensionslagen.

1.4. Lagen om bostadsbidrag

19 §. I paragrafen föreskrivs om återkrav av en förmån som betalats utan grund. Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen.

19 a §. Paragrafen är ny. I paragrafen föreslås bestämmelser om preskription av fordringar. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.5. Lagen om utkomstskydd för arbetslösa

11 kap. *Bestämmelser om verkställighet*

10 §. Återkrav. Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpen-

sionslagen.

15 a §. *Preskription av fordringar.* Paragrafen är ny. Paragrafen tillämpas på återkrav av arbetslöshetsförmåner, sammansatta stöd och resebidrag som betalats till ett för stort belopp och om vilka bestäms i 11 kap. 10, 11 och 12 §. Preskriptionsbestämmelsen motsvarar i sak den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.6. Lagen om vuxenutbildningsstöd

15 §. *Förmånstagarens finansieringsandel i vissa fall.* I paragrafen föreskrivs om återkrav av förmånstagarens finansieringsandel av vuxenutbildningsstödet. Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen.

Enligt 14 § 2 mom. har sökanden utöver den stödperiod som intjänats innan stödperioden inleds rätt att räkna sig till godo den kalkylerade tiden i arbete från stödperiodens början fram till 60 års ålder. För att denna stödperiod skall få användas på förhand förutsätts att intjäningstiden uppgår till minst tio år före stödperiodens början. Enligt 15 § krävs förmånstagarens finansieringsandel tillbaka om intjäningstiden blir kortare än den kalkylerade tid i arbete som legat till grund för förhandsanvändningen. Hos den som fått vuxenutbildningsstöd uppbärs som stödtagarens finansieringsandel en tredjedel av de förtjänstdelar i vuxenutbildningsstödet som betalats för en stödperiod som motsvarar skillnaden i tid. Från uppbörden kan avstås antingen helt eller delvis, om detta anses skäligt eller om det belopp som skall uppbäras är litet. Beslut om det belopp som skall uppbäras kan fattas efter det att förmånstagaren med stöd av lag har rätt till ålderspension.

I det nya 3 mom. föreslås en bestämmelse om att den egna finansieringsandelen skall krävas tillbaka inom tio år från det att en person har rätt till ålderspension. Det är ändamålsenligt att begynnelsestiden för återkrav kopplas samman med begynnelsestiden för ålderspensionsrätten, eftersom först därefter är möjligt att vidta åtgärder för avbrytande, dvs. att ge ett beslut om återkrav. Den tio år långa tiden för återkrav börjar således vid tidigaste möjliga tidpunkt då en fordran och fordrans belopp kan fastställas genom beslut. I fråga om preskription av en fordran som

fastställts genom beslut och avbrytande av preskription motsvarar bestämmelsen den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

21 §. *Återkrav.* Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen. Den nya grunden för att återkrav kan frångås tillämpas inte vid återkrav av förmånstagarens finansieringsandel med stöd av 15 §.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till lagen. Bestämmelsen om preskription av fordringar motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.7. Militärunderstödslagen

18 §. *Återkrav.* Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen.

18 a §. *Preskription av fordringar.* Paragrafen är ny. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.8. Lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn

21 §. *Återkrav.* Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen.

21 a §. *Preskription av fordringar.* Paragrafen är ny. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.9. Lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten

8 e §. *Återkrav.* Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen.

8 f §. *Preskription av fordringar.* Paragrafen är ny. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.10. Lagen om rehabiliteringspenning

30 §. *Återkrav.* Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpen-

sionslagen.

30 a §. *Preskription av fordringar.* Paragrafen är ny. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen. Den gällande 30 a § blir 30 b §.

1.11. Lagen om moderskapsunderstöd

10 §. *Återkrav.* Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen.

10 a §. *Preskription av fordringar.* Paragrafen är ny. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.12. Barnbidragslagen

14 §. *Återkrav.* Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen.

14 a §. *Preskription av fordringar.* Paragrafen är ny. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.13. Lagen om särskilt stöd till invandrare

32 §. *Återkrav.* Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen.

32 a §. *Preskription av fordringar.* Paragrafen är ny. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.14. Lagen om alterneringsledighet

19 §. *Återkrav av alterneringsersättning.* Det föreslås att 2 mom. ändras. Den föreslagna ändringen motsvarar den föreslagna ändringen av 88 a § folkpensionslagen. Den nya grunden för avstående från återkrav tillämpas inte när en alterneringsersättning krävs tillbaka med stöd av 1 mom., dvs. när det är uppenbart att avsikten inte har varit att genomföra arbetesalternering enligt denna lag.

21 §. *Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor.* Det föreslås att till 1 mom. fogas ett omnämnande om att beträffande preskrip-

tion av fordringar på alterneringsersättningar gäller bestämmelserna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

1.15. Lagen om offentlig arbetskraftsservice

12 kap. Bestämmelser om verkställighet av stöd, understöd och förmåner

4 §. *Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor.* Det föreslås att till 1 mom. fogas ett omnämmande om att beträffande preskription av fordringar på utbildningsstöd och ersättningar för uppehälle gäller bestämmelserna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

1.16. Lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning

14 §. *Hänvisningsbestämmelse.* Det föreslås att till 1 mom. fogas ett omnämmande om att beträffande preskription av fordringar på stöd för skolresor gäller bestämmelserna i lagen om studiestöd.

1.17. Lagen om vårdbidrag för barn

9 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.18. Lagen om handikappbidrag

8 §. Det föreslås att till paragrafen fogas en hänvisning till den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.19. Lagen om bostadsbidrag för pensionstagare

14 §. Det föreslås att till paragrafen fogas en hänvisning till den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.20. Familjepensionslagen

37 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.21. Lagen om frontmannapension

17 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

1.22. Lagen om betalning av fronttillägg utomlands

10 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till den föreslagna 88 b § i folkpensionslagen.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa, dock tidigast den 1 januari 2004. Bestämmelserna om i vilka fall återkrav kan frångås tillämpas dock först från och med den 1 september 2004. Syftet med att tidpunkten för ikraftträdandet av nämnda bestämmelser flyttas fram är att med tanke på säkerställandet av en enhetlig tillämpningspraxis ge dem som verkställer bestämmelserna tillräckligt med tid att ordna en sådan utbildning som de nya bestämmelserna förutsätter.

Enligt 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelserna skall de nya bestämmelserna också tillämpas på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit innan lagen trädde i kraft. När preskriptionstiden för en sådan fordran som uppkommit innan lagen trädde i kraft räknas ut, beaktas också tiden innan lagen trädde i kraft. En fordran kan dock inte preskriberas inom den övergångsperiod om tre år som räknas från ikraftträdandet av lagen, om den inte preskriberas under denna tid också enligt den preskriptionsbestämmelse som gäller när lagen träder i kraft. En skyddsbestämmelse behövs eftersom preskriptionstiden för en fordran som fastställts genom beslut om återkrav förkortas från tio år till fem år.

3. Lagstiftningsordning

Särskilt de föreslagna preskriptionsbestämmelserna och övergångsbestämmelserna som gäller deras ikraftträdande måste granskas med avseende på grundlagen. Lagen om preskription av skulder har behandlats i vanlig lagstiftningsordning. I den föreskrivs bl.a. om preskriptionstider som är kortare än de preskriptionstider som tidigare tillämpades på skulder och på vilkas ikraftträdande tillämpas en lika lång tre år lång övergångstid som i den nu aktuella lagförslagen. Förslagen

försvagar inte heller förmånstagarnas ställning. Det ändringsförslag som gäller möjligheten att frångå återkrav gör det möjligt att i enskilda fall underlätta situationen för en sådan person som inte har ekonomiska möjligheter att betala tillbaka en förmån som betalats utan grund. Regeringen anser att de föreslagna lagarna kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslagen***1.****Lag****om ändring av folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 88 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 328/1997, och
fogas till lagen en ny 88 b § som följer:

88 a §

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkravandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkravandet.

88 b §

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskrip-

tionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 88 a § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 57 § 2 mom., sådant det lyder i lag 329/1997, och
fogas till lagen en ny 57 a § som följer:

57 §

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

57 a §

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskrip-

tionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 57 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av lagen om studiestöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 21 januari 1994 (65/1994) om studiestöd 27 § 2 mom., sådant det lyder i lag 341/1997, och
fogas till lagen nya 27 a och 38 a § som följer:

27 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädarens sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

27 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skul-

der (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

38 a §

Preskription av borgensfordran

En borgensfordran preskriberas fem år efter det att Folkpensionsanstalten betalade studielånet till ett kreditinstitut, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en borgensfordran avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder. Från avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 27 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av lagen om bostadsbidrag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 juni 1975 om bostadsbidrag (408/1975) 19 § 2 mom., sådant det lyder i lag 755/1993, och
fogas till lagen en ny 19 a § som följer:

19 §

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

19 a §

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskrip-

tionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 19 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

5.

Lag**om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 11 kap.
10 § 2 mom. och
fogas till 11 kap. en ny 15 a § som följer:

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

10 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen av arbetslöshetsförmånen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

15 a §

Preskription av fordringar

I 11 kap. 10, 11 och 12 § avsedda förmå-

ner, stöd eller bidrag som betalats till ett för stort belopp samt den ränta som bestäms med stöd av 11 § skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav och den dröjsmålsränta på fordran som bestäms med stöd av 11 § preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav och dröjsmålsräntan avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 11 kap. 10 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner, stöd och bidrag som betalats till ett för stort belopp och fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt tidigare gällande bestämmelser.

6.

Lag**om ändring av 15 och 21 § lagen om vuxenutbildningsstöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 2000 om vuxenutbildningsstöd (1276/2000) 21 § 2 mom.
och
fogas till 15 § ett nytt 3 mom. och till 21 § ett nytt 4 mom. som följer:

15 §

Förmånstagarens finansieringsandel i vissa fall

En finansieringsandel enligt 1 mom. skall krävas tillbaka inom tio år från det att en person med stöd av lag har rätt till ålderspension. En fordran som fastställts genom beslut preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

21 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande eller grovt vållande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta

återkravandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkravandet.

En förmån som betalats till ett för stort belopp skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder. Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 21 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats till ett för stort belopp, finansieringsandelar som återkrävs och fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt tidigare gällande bestämmelser.

7.

Lag**om ändring av militärunderstödslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i militärunderstödslagen av den 20 augusti 1993 (781/1993) 18 § 2 mom., sådant det
lyder i lag 339/1997, och
fogas till lagen en ny 18 a § som följer:

18 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

18 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbe-

talningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 18 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

8.

Lag**om ändring av lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 1996 om stöd för hemvård och privat vård av barn
(1128/1996) 21 § 2 mom., sådant det lyder i lag 337/1997, och
fogas till lagen en ny 21 a § som följer:

21 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

21 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbe-

talningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 21 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

9.

Lag**om ändring av lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991) 8 e § 2 mom., sådant det lyder i lag 333/1997, och
fogas till lagen en ny 8 f § som följer:

8 e §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

8 f §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbe-

talningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 8 e § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

10.

Lag**om ändring av lagen om rehabiliteringspenning**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991) 30 § 2 mom., sådant det lyder i lag 334/1997, och
fogas till lagen en ny 30 a §, varvid den nuvarande 30 a §, sådan den lyder i nämnda lag 334/1997, blir 30 b §, som följer:

30 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

30 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbe-

talningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 30 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

11.

Lag**om ändring av lagen om moderskapsunderstöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 maj 1993 om moderskapsunderstöd (477/1993) 10 § 2 mom., sådant
det lyder i lag 783/2002, och
fogas till lagen en ny 10 a § som följer:

10 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om det att understödet eller bidraget utgavs utan grund inte berodde på svikligt förfarande av understöds- eller bidragstagaren eller dennes företrädare. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

10 a §

Preskription av fordringar

En förmån som utgivits utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbe-

talningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 10 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

12.

Lag**om ändring av barnbidragslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i barnbidragslagen av den 21 augusti 1992 (796/1992) 14 § 2 mom., sådant det lyder
 i lag 335/1997, och
fogas till lagen en ny 14 a § som följer:

14 §

Återkrav

 Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande av den som har rätt att lyfta barnbidraget eller hans företrädare eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

14 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbe-

talningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

 Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 14 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

13.

Lag**om ändring av lagen om särskilt stöd till invandrare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 2002 om särskilt stöd till invandrare (1192/2002) 32 § 2 mom. och
fogas till lagen en ny 32 a § som följer:

32 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

32 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbe-

talningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 32 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

14.

Lag**om ändring av 19 och 21 § lagen om alterneringsledighet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 2002 om alterneringsledighet (1305/2002) 19 § 2 mom. och 21 § 1 mom. som följer:

19 §

Återkrav av alterneringsersättning

Har alterneringsersättning annars betalats utan grund eller till ett för stort belopp, skall den överbetalda ersättningen återkrävas. Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande eller grov oaktsamhet från den alterneringsledigas sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av ersättningstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det belopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

21 §

Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor

Om inte något annat bestäms i denna lag skall lagen om utkomstskydd för arbetslösa

och lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) tillämpas i fråga om ansökan om alterneringsersättning, avslag på grund av för sent inlämnad ansökan, betalningssätt, tillfälligt avbrott i betalningen eller betalning till lägre belopp, antalet förmånsdagar per vecka, beslut om alterneringsersättning, undanröjande av beslut och självrättelse, preskription av fordringar, skyldighet att lämna uppgifter, rätt att få uppgifter och utmätningsmans rätt till information, erhållande och utlämnande av uppgifter samt arbetslöshetsnämnden.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den tredje meningen i 19 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på ersättningar som betalats till ett för stort belopp och fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt tidigare gällande bestämmelser.

16.**Lag****om ändring av 14 § lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 januari 1997 om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning (48/1997) 14 §, sådan den lyder i lag 136/2003, som följer:

14 §

Hänvisningsbestämmelse

Om något annat inte bestäms i denna lag, iaktas i tillämpliga delar vad lagen om studiestöd föreskriver om verkställighet, justering och inställelse av studiestöd, återkrav och

preskription av fordringar, självrättelse, undanröjande av beslut, erhållande, användning och utlämnande av uppgifter, utmätnings- och överföringsförbud samt finansiering.

Denna lag träder i kraft den _____ 200 .

17.

Lag**om ändring av 9 § lagen om vårdbidrag för barn**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 juli 1969 om vårdbidrag för barn (444/1969) 9 § 1 mom., sådant det ly-
 der i lag 687/2002, som följer:

9 §
 Om inte något annat bestäms i denna lag,
 iakttas dessutom i tillämpliga delar 35—39,
 39 b och 40 §, 45 § 1 och 4 mom., 46, 46 b—
 46 d, 46 f, 46 j och 67 §, 79 § 1 och 4 mom.
 samt 80—82, 84—86, 88, 88 a och 88 b §

folkpensionslagen samt lagen om folkpen-
 sionsindex (456/2001).

—————
 Denna lag träder i kraft den 200 .

18.**Lag****om ändring av 8 § lagen om handikappbidrag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 5 februari 1988 om handikappbidrag (124/1988) 8 §, sådan den lyder i lag 1032/2002, som följer:

8 §
Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas dessutom i tillämpliga delar 1 d, 35—39, 39 b, 40, 42, 43 och 44 §, 45 § 1 och 4 mom., 46, 46 b—46 d, 46 f, 46 i och 46 j §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80-82, 84-86, 88, 88

a och 88 b § folkpensionslagen samt lagen om folkpensionsindex (456/2001), i fråga om sistnämnda lag dock inte det belopp som nämns i 2 § 3 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 200 .

19.**Lag****om ändring av 14 § lagen om bostadsbidrag för pensionstagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 juli 1978 om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978) 14 §, sådan den lyder i lag 684/2002, som följer:

14 §	c § 2-4 mom., 46 d, 46 f, 46 i, 46 j, 67, 74 b och 74 c §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80-82, 84—86, 88 a och 88 b § folkpensionslagen.
Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas i tillämpliga delar 28 §, 31 § 2 mom., 35, 37—39, 39 a, 39 b, 40, 42, 43, 43 a och 44 §, 45 § 1, 2 och 4 mom., 46 och 46 b §, 46	_____ Denna lag träder i kraft den 200 .

20.**Lag****om ändring av 37 § familjepensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i familjepensionslagen av den 17 januari 1969 (38/1969) 37 § 1 mom., sådant det lyder i lag 683/2002, som följer:

37 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas i tillämpliga delar 35, 37—39, 39 b, 40—42, 43 och 44 §, 45 § 1, 2 och 4 mom., 46 och 46 b §, 46 c § 2—4 mom., 46 d—46 f, 46 i, 46 j, 67, 73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 74 c, 79—82, 84—86, 88, 88 a och 88 b § folkpensionslagen (347/1956). Om mottagaren av barnpension innan pensionen börjar inte

har varit bosatt i Finland den tid på 10 år som förutsätts i 41 § folkpensionslagen, kan pensionen utan hinder av boende utomlands betalas om barnets vårdnadshavare uppfyller bosättningskravet.

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .

21.**Lag****om ändring av 17 § lagen om frontmannapension**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 januari 1977 om frontmannapension (119/1977) 17 § 1 mom., sådant
det lyder i lag 685/2002, som följer:

17 §
Om inte något annat bestäms i denna lag,
iaktas dessutom i tillämpliga delar 35, 37—
39, 39 a, 39 b, 40—42, 43, 44—46, 46 b, 46
c, 46 f, 46 j, 73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 74 c,
79—82, 84—86, 88, 88 a och 88 b § folk-
pensionslagen samt lagen om folkpensions-

index (456/2001). Vid bestämmande av extra
fronttillägg iaktas dessutom i tillämpliga
delar 26 § 7 mom. folkpensionslagen.

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .

22.**Lag****om ändring av 10 § lagen om betalning av fronttillägg utomlands**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 25 november 1988 om betalning av fronttillägg utomlands (988/1988)
10 § 1 mom., sådant det lyder i lag 686/2002, som följer:

10 §	b § folkpensionslagen samt lagen om folkpensionsindex (456/2001).
Om inte något annat bestäms i denna lag, iaktas i tillämpliga delar 35 § 1 och 2 mom. samt 37, 40, 46 b, 46 f, 46 j, 73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 79, 81, 82, 84—86, 88, 88 a och 88	————— Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 5 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Bilaga
Parallelltexter

1.

Lag

om ändring av folkpensionslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 88 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 328/1997, och
fogas till lagen en ny 88 b § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

88 a §

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att förmånen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller hans företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. *Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.*

88 b §

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta av-

brytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 88 a § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 57 § 2 mom., sådant det lyder i lag 329/1997, och fogas till lagen en ny 57 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

57 §

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att förmånen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller hans företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fort-

sätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

57 a §

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 57 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av lagen om studiestöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 21 januari 1994 (65/1994) om studiestöd 27 § 2 mom., sådant det lyder i
lag 341/1997, och
fogas till lagen nya 27 a och 38 a § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

27 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att förmånen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller hans företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

27 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen avbrutits innan dess.

tionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

38 a §

Preskription av borgensfordran

En borgensfordran preskriberas fem år efter det att Folkpensionsanstalten betalade studielånet till ett kreditinstitut, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en borgensfordran avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder. Från avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 27 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av lagen om bostadsbidrag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 juni 1975 om bostadsbidrag (408/1975) 19 § 2 mom., sådant det lyder i lag 755/1993, och
fogas till lagen en ny 19 a § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse**Återkrav*

19 §

Återkrav kan frångås helt eller delvis, om detta befinns skäligt och det att bidrag betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande av bidragstagaren eller av hans företrädare eller om det grundlöst betalda beloppet är litet.

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

19 a §

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta av-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

brytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 19 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

5.

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 11 kap. 10 § 2 mom. och fogas till 11 kap. en ny 15 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap

Bestämmelser om verkställighet

10 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att arbetslöshetsförmånen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller hans eller hennes företrädarens sida eller om det belopp som betalats utan

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen av arbetslöshetsförmånen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädarens sida eller om det belopp som betalats utan grund

grund är litet.

är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarrens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

15 a §

Preskription av fordringar

I 11 kap. 10, 11 och 12 § avsedda förmåner, stöd eller bidrag som betalats till ett för stort belopp samt den ränta som bestäms med stöd av 11 § skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav och den dröjsmålsränta på fordran som bestäms med stöd av 11 § preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav och dröjsmålsräntan avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004 . Den andra meningen i 11 kap. 10 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner, stöd och bidrag som betalats till ett för stort belopp och fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt tidigare gällande bestämmelser.

6.

Lag**om ändring av 15 och 21 § lagen om vuxenutbildningsstöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 2000 om vuxenutbildningsstöd (1276/2000) 21 § 2 mom.
och
fogas till 15 § ett nytt 3 mom. och till 21 § ett nytt 4 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

15 §

Förmånstagarens finansieringsandel i vissa fall

En finansieringsandel enligt 1 mom. skall krävas tillbaka inom tio år från det att en person med stöd av lag har rätt till ålderspension. En fordran som fastställts genom beslut preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

21 §

Återkrav

Från återkravet kan avstås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen av förmånen utan grund inte berodde på svikligt förfarande eller grovt vållande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande eller grovt vållande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter

det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

En förmån som betalats till ett för stort belopp skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder. Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 21 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats till ett för stort belopp, finansieringsandelar som återkrävs och fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt tidigare gällande bestämmelser.

7.

Lag

om ändring av militärunderstödslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i militärunderstödslagen av den 20 augusti 1993 (781/1993) 18 § 2 mom., sådant det
lyder i lag 339/1997, och
fogas till lagen en ny 18 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att förmånen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller hans företrädarens sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädarens sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

18 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som

föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 18 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

8.

Lag

om ändring av lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 20 december 1996 om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996) 21 § 2 mom., sådant det lyder i lag 337/1997, och fogas till lagen en ny 21 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att förmånen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller hans företrädarens sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädarens sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan

dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

21 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 21 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

9.

Lag**om ändring av lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991) 8 e § 2 mom., sådant det lyder i lag 333/1997, och
fogas till lagen en ny 8 f § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

8 e §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att förmånen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller hans företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. *Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.*

8 f §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen avbrutits innan dess.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 8 e § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

10.

Lag

om ändring av lagen om rehabiliteringspenning

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991) 30 § 2 mom., sådant det lyder i lag 334/1997, och fogas till lagen en ny 30 a §, varvid den nuvarande 30 a §, sådan den lyder i nämnda lag 334/1997, blir 30 b §, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

30 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att förmånen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller hans företrädarens sida eller om det belopp

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädarens sida eller om det belopp som be-

Gällande lydelse

som betalats utan grund är litet.

Föreslagen lydelse

talats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

30 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 30 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

11.

Lag**om ändring av lagen om moderskapsunderstöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 maj 1993 om moderskapsunderstöd (477/1993) 10 § 2 mom., sådant
 det lyder i lag 783/2002, och
fogas till lagen en ny 10 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

Återkrav

 Återkrav kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om det att understödet eller bidraget utgavs utan grund inte berodde på svikligt förfarande av understöds- eller bidragstagaren eller dennes företrädare.

 Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om det att understödet eller bidraget utgavs utan grund inte berodde på svikligt förfarande av understöds- eller bidragstagaren eller dennes företrädare. *Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.*

10 a §

Preskription av fordringar

En förmån som utgivits utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 10 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

12.

Lag

om ändring av barnbidragslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i barnbidragslagen av den 21 augusti 1992 (796/1992) 14 § 2 mom., sådant det lyder i lag 335/1997, och *fogas* till lagen en ny 14 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att förmånen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande av den som har rätt att lyfta barnbidraget eller hans företrädare eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande av den som har rätt att lyfta barnbidraget eller hans företrädare eller om det belopp som betalats utan grund är litet. *Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävs medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

14 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 2004. Den andra meningen i 14 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

13.

Lag**om ändring av lagen om särskilt stöd till invandrare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 2002 om särskilt stöd till invandrare (1192/2002) 32 § 2
mom. och
fogas till lagen en ny 32 a § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

32 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att stödet betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande från stödtagarens eller hans eller hennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

32 a §

Preskription av fordringar

En förmån som betalats utan grund skall krävas tillbaka inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen avbrutits innan dess.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 32 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

14.

Lag

om ändring av 19 och 21 § lagen om alterneringsledighet

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen den 30 december 2002 om alterneringsledighet (1305/2002) 19 § 2 mom. och 21 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

19 §

Återkrav av alterneringsersättning

Har alterneringsersättning annars betalats utan grund eller till ett för stort belopp, skall den överbetalda ersättningen återkrävas. Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att ersättningen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande eller grovt oaktsamhet från den alterneringsledigas sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Har alterneringsersättning annars betalats utan grund eller till ett för stort belopp, skall den överbetalda ersättningen återkrävas. Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande eller grovt oaktsamhet från den alterneringsledigas sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. *Återkravet kan*

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av ersättningstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det belopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

21 §

Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor

Om inte något annat bestäms i denna lag skall lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) tillämpas i fråga om ansökan om alterneringsersättning, avslag på grund av för sent inlämnad ansökan, betalnings sätt, tillfälligt avbrott i betalningen eller betalning till lägre belopp, antalet förmånsdagar per vecka, beslut om alterneringsersättning, undanröjande av beslut och självrättelse, skyldighet att lämna uppgifter, rätt att få uppgifter och utmätningsmans rätt till information, erhållande och utlämnande av uppgifter samt arbetslöshetsnämnden.

21 §

Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor

Om inte något annat bestäms i denna lag skall lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) tillämpas i fråga om ansökan om alterneringsersättning, avslag på grund av för sent inlämnad ansökan, betalnings sätt, tillfälligt avbrott i betalningen eller betalning till lägre belopp, antalet förmånsdagar per vecka, beslut om alterneringsersättning, undanröjande av beslut och självrättelse, *preskription av fordringar*, skyldighet att lämna uppgifter, rätt att få uppgifter och utmätningsmans rätt till information, erhållande och utlämnande av uppgifter samt arbetslöshetsnämnden.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den tredje meningen i 19 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på ersättningar som betalats till ett för stort belopp och fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt tidigare gällande bestämmelser.

15.

Lag**om ändring av 12 kap. 4 § lagen om offentlig arbetskraftsservice**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 12 kap.
4 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

12 kap

**Bestämmelser om verkställighet av stöd,
understöd och förmåner**

4 §

*Tillämpning av lagen om utkomstskydd för
arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor*

Beträffande ansökan om utbildningsstöd och i tillämpliga delar ersättning för uppehälle, skyldighet att lämna uppgifter, beslut om ersättningar, förvägran av förmån på grund av försenad ansökan, betalningssätt, tillfälligt avbrott eller tillfällig minskning av utbetalningen, utbetalning till någon annan än en studerande, återkrav, kvittning, överföring till annan person, korrigering, rättelse av fel, erhållande och utlämnande av uppgifter samt samboende och boende åtskils gäller vad som bestäms om arbetslöshetsförmåner i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och i lagen om arbetslöshetskassor, om inte något annat bestäms i denna lag.

Föreslagen lydelse

12 kap

**Bestämmelser om verkställighet av stöd,
understöd och förmåner**

4 §

*Tillämpning av lagen om utkomstskydd för
arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor*

Beträffande ansökan om utbildningsstöd och i tillämpliga delar ersättning för uppehälle, skyldighet att lämna uppgifter, beslut om ersättningar, förvägran av förmån på grund av försenad ansökan, betalningssätt, tillfälligt avbrott eller tillfällig minskning av utbetalningen, utbetalning till någon annan än en studerande, återkrav, *preskription av fordringar*, kvittning, överföring till annan person, korrigering, rättelse av fel, erhållande och utlämnande av uppgifter samt samboende och boende åtskils gäller vad som bestäms om arbetslöshetsförmåner i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och i lagen om arbetslöshetskassor, om inte något annat bestäms i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 200 .

16.

Lag**om ändring av 14 § lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 januari 1997 om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning (48/1997) 14 §, sådan den lyder i lag 136/2003, som följer:

Gällande lydelse

14 §

Hänvisningsbestämmelse

Om något annat inte bestäms i denna lag, iakttas i tillämpliga delar vad som i lagen om studiestöd bestäms om verkställighet, justering och inställelse av studiestöd, återkrav, själv rättelse, undanröjande av beslut, erhållande och användning samt utlämnande av uppgifter, utmätnings- och överföringsförbud samt finansiering.

Föreslagen lydelse

14 §

Hänvisningsbestämmelse

Om något annat inte bestäms i denna lag, iakttas i tillämpliga delar vad lagen om studiestöd föreskriver om verkställighet, justering och inställelse av studiestöd, återkrav *och preskription av fordringar*, själv rättelse, undanröjande av beslut, erhållande, användning och utlämnande av uppgifter, utmätnings- och överföringsförbud samt finansiering.

Denna lag träder i kraft den _____ 200 .

17.

Lag**om ändring av 9 § lagen om vårdbidrag för barn**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 juli 1969 om vårdbidrag för barn (444/1969) 9 § 1 mom., sådant det lyder i lag 687/2002, som följer:

Gällande lydelse

9 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas dessutom i tillämpliga delar 35—39, 39 b och 40 §, 45 § 1 och 4 mom., 46, 46 b—46 d, 46 f, 46 j och 67 §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80—82, 84—86, 88 och 88 a § folkpensionslagen samt lagen om folkpensionsindex (456/2001).

Föreslagen lydelse

9 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas dessutom i tillämpliga delar 35—39, 39 b och 40 §, 45 § 1 och 4 mom., 46, 46 b—46 d, 46 f, 46 j och 67 §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80—82, 84—86, 88, 88 a och 88 b § folkpensionslagen samt lagen om folkpensionsindex (456/2001).

Denna lag träder i kraft den 200 .

18.**Lag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 5 februari 1988 om handikappbidrag (124/1988) 8 §, sådan den lyder i lag 1032/2002, som följer:

Gällande lydelse

8 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas dessutom i tillämpliga delar 1 d, 35—39, 39 b, 40, 42, 43 och 44 §, 45 § 1 och 4 mom., 46, 46 b—46 d, 46 f, 46 i och 46 j §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80—82, 84—86, 88 och 88 a § folkpensionslagen samt lagen om folkpensionsindex (456/2001), i fråga om sistnämnda lag dock inte det belopp som nämns i 2 § 3 mom. i denna lag.

Föreslagen lydelse

8 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas dessutom i tillämpliga delar 1 d, 35—39, 39 b, 40, 42, 43 och 44 §, 45 § 1 och 4 mom., 46, 46 b—46 d, 46 f, 46 i och 46 j §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80-82, 84-86, 88, 88 a *och* 88 b § folkpensionslagen samt lagen om folkpensionsindex (456/2001), i fråga om sistnämnda lag dock inte det belopp som nämns i 2 § 3 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 200 .

19.**Lag****om ändring av 14 § lagen om bostadsbidrag för pensionstagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 juli 1978 om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978) 14 §, sådan
den lyder i lag 684/2002, som följer:

Gällande lydelse

14 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas i tillämpliga delar 28 §, 31 § 2 mom., 35, 37—39, 39 a, 39 b, 40, 42, 43, 43 a och 44 §, 45 § 1, 2 och 4 mom., 46 och 46 b §, 46 c § 2—4 mom., 46 d, 46 f, 46 i, 46 j, 67, 74 b och 74 c §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80—82, 84—86 och 88 a § folkpensionslagen.

Föreslagen lydelse

14 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas i tillämpliga delar 28 §, 31 § 2 mom., 35, 37—39, 39 a, 39 b, 40, 42, 43, 43 a och 44 §, 45 § 1, 2 och 4 mom., 46 och 46 b §, 46 c § 2-4 mom., 46 d, 46 f, 46 i, 46 j, 67, 74 b och 74 c §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80-82, 84—86, 88 a *och* 88 b § folkpensionslagen.

Denna lag träder i kraft den 200 .

20.**Lag****om ändring av 37 § familjepensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i familjepensionslagen av den 17 januari 1969 (38/1969) 37 § 1 mom., sådant det lyder i lag 683/2002, som följer:

Gällande lydelse

37 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas i tillämpliga delar 35, 37—39, 39 b, 40—42, 43 och 44 §, 45 § 1, 2 och 4 mom., 46 och 46 b §, 46 c § 2—4 mom., 46 d—46 f, 46 i, 46 j, 67, 73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 74 c, 79—82, 84—86, 88 och 88 a § folkpensionslagen (347/1956). Om mottagaren av barnpension innan pensionen börjar inte har varit bosatt i Finland den tid på 10 år som förutsätts i 41 § folkpensionslagen, kan pensionen utan hinder av boende utomlands betalas om barnets vårdnadshavare uppfyller bosättningskravet.

Föreslagen lydelse

37 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas i tillämpliga delar 35, 37—39, 39 b, 40—42, 43 och 44 §, 45 § 1, 2 och 4 mom., 46 och 46 b §, 46 c § 2—4 mom., 46 d—46 f, 46 i, 46 j, 67, 73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 74 c, 79—82, 84—86, 88, 88 a och 88 b § folkpensionslagen (347/1956). Om mottagaren av barnpension innan pensionen börjar inte har varit bosatt i Finland den tid på 10 år som förutsätts i 41 § folkpensionslagen, kan pensionen utan hinder av boende utomlands betalas om barnets vårdnadshavare uppfyller bosättningskravet.

Denna lag träder i kraft den 200 .

21.

Lag**om ändring av 17 § lagen om frontmannapension**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 januari 1977 om frontmannapension (119/1977) 17 § 1 mom., sådant det lyder i lag 685/2002, som följer:

Gällande lydelse

17 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas dessutom i tillämpliga delar 35, 3—39, 39 a, 39 b, 40—42, 43, 44—46, 46 b, 46 c, 46 f, 46 j, 73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 74 c, 79—82, 84—86, 88 och 88 a § folkpensionslagen samt lagen om folkpensionsindex (456/2001). Vid bestämmande av extra fronttillägg iakttas dessutom i tillämpliga delar 26 § 7 mom. folkpensionslagen.

Föreslagen lydelse

17 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas dessutom i tillämpliga delar 35, 37—39, 39 a, 39 b, 40—42, 43, 44—46, 46 b, 46 c, 46 f, 46 j, 73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 74 c, 79—82, 84—86, 88, 88 a *och* 88 b § folkpensionslagen samt lagen om folkpensionsindex (456/2001). Vid bestämmande av extra fronttillägg iakttas dessutom i tillämpliga delar 26 § 7 mom. folkpensionslagen.

Denna lag träder i kraft den 200 .

22.

Lag**om ändring av 10 § lagen om betalning av fronttillägg utomlands**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 25 november 1988 om betalning av fronttillägg utomlands (988/1988) 10 §
1 mom., sådant det lyder i lag 686/2002, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Om inte något annat bestäms i denna lag,
iaktas i tillämpliga delar 35 § 1 och 2 mom.
samt 37, 40, 46 b, 46 f, 46 j, 73, 73 a, 73 b,
74, 74 b, 79, 81, 82, 84—86, 88 och 88 a §
folkpensionslagen samt lagen om folkpen-
sionsindex (456/2001).

Föreslagen lydelse

10§

Om inte något annat bestäms i denna lag,
iaktas i tillämpliga delar 35 § 1 och 2 mom.
samt 37, 40, 46 b, 46 f, 46 j, 73, 73 a, 73 b,
74, 74 b, 79, 81, 82, 84—86, 88, 88 a och
88 *b* § folkpensionslagen samt lagen om
folkpensionsindex (456/2001).

Denna lag träder i kraft den 200 .